

ביאור על ההפטרה מתוך החומשים ע"פ שי למורא

נא) ויבא שלמה וגו', כי את כל הבנין ואת כליו עשה שלמה משלו ממה שקבץ הוא. א) נשיאי האבות, שהם הנשיאים. וכפל הלשון להוספת באור. ב) בירח האתנים, חדש תשרי נקרא "ירח האתנים", מלשון איתן וחוק, על שם שבחדש תשרי הם המועדים היותר חזקים ומשירים את האדם אל השלמות. כהג, בחג הסכות. ד) ואת אהל מועד, אהל מועד שעשה משה. והיה בגבעון, ומשם העלוהו והקניסוהו באצרות בית ה' בעליות אשר ממעל להיכל ולדביר. ו) אל תחת כנפי הפרוכים, פרוכים שעשה שלמה עומדים על רגליהם בקרקע, ואין אלו הפרוכים של הפפרת שעל הארון. ז) ויסבו, מלשון סבך. ח) ולא יראו החוצה, כי היו רק דוחקים בפרכת. עד היום הזה, עד היום שגנו יאשיהו המלך את הארון במערה שפחה הבית. יב) אמר לשבן בערפל, והיו אמר, "פי בענן אראה על הכפרת" (ויקרא טו.ב). יג) בית זבל, בית קבועות. מכון לשבתך עולמים, כי מעבשיו לא תשרה השכינה במקום אחר. טו) וכידו מלא, ככת ידו השלים דברו. יח) הטיבת פי הנה עם לבבך, טוב עשית בזה, ולכות תחשב, כי על ידך באה התקנה לדבר.

הפטרת פקודי לשמו"ת במלכים א פרק ז

ז נא ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי ו דוד אביו את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה: ח א אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המפות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: ב ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים כהג הוא החדש השביעי: ג ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון: ד ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים: ה והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו אתו לבני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב: ו ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים

אל תחת כנפי הפרוכים: ז פי הפרוכים פרושים כנפים אל מקום הארון ויסבו הפרוכים על הארון ועל פדיו מלמעלה: ח ויארכו הפדים ויראו ראשי הפדים מן הקדש על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: ט אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בהרב אשר פרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים: י ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: יא ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: יב אז אמר שלמה יהוה אמר לשבן בערפל: יג בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים: יד ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: טו ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי וכידו מלא לאמר: טז מן היום אשר הוצאתי את עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר ברוך להיות על עמי ישראל: יז ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: יח ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת פי הנה עם לבבך: יט רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלצית הוא יבנה הבית לשמי: כ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב | על כפא ישראל כאשר